

EFTERLYSNING

EFTERLYSNING

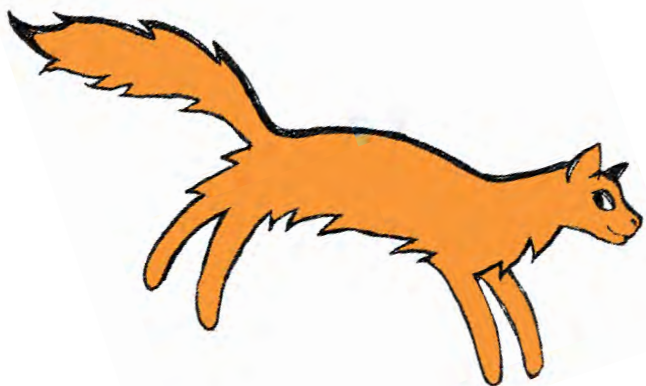
Brist på fertila hankatter

Det är inte alltid lätt att leva med en fertil hankatt. De flesta kastre- rar sina abessinier- och somalihanar tidigt och det är fullt förstå- eligt. Men det medför tyvärr att färre hanar används i avel och att genpoolen blir snävare. Ett av Aby- och Somaliringens syften är att bredda avelsbasen för våra raser, och enklaste sättet att uppnå detta på är att arbeta för att så många katter som möjligt får bidra med sina unika gener.

Det är önskvärt att fler av de abessinier- och somalihanar som säljs som sällskapskatter får möjlighet att bidra med en eller två kullar innan de kastreras. Även om kattens pappa eller bror får avkom- mor, så har varje individ en egen värdefull genuppsättning.

Denna folder informerar om vad det innebär att ha en fertil hankatt och att låta honom gå i avel. Hur betar sig en fertil hane? Hur vet du om just din hane duger att avla på? Vad förväntas av dig som han- kattsägare? Måste hanen vara utställningschampion? Vilka intyg och hälsotester krävs?

Aby- & Somalringen har ett öppet hankattsregister för unga hanar under ett års ålder. Där är alla - även icke medlemmar - välkomna att bidra med sina unghanar. Mer information om hur du gör på folderns sista sida.

Att ha en fertil hankatt

En abessinier- eller somalihane blir vanligen fertil mellan sju och tolv månaders ålder. Tecken på könsmognad är att urinen börjar lukta starkare och att hankattens huvud breddas. En del hanar blir oroliga, rastlösa och jamiga.

Många hankatter börjar markera revir genom att spreja urin på väggar, möbler, kläder m m. Det är förstås inte trevligt att dela bostad med en sådan katt, då bör han kastreras eller få ett eget rum att bo i. Rastlöshet och urinmarkering kan dämpas genom hormonell behandling. Eftersom denna folder främst vänder sig till dig som har köpt en hankatt som sällskap är kastrering att föredra både för kattens och familjens skull. En hankatt som får gå runt och markera under längre tid kanske inte upphör med det ens efter kastrering. Det kan bli en ovana.

Om en hankatt inte bor med andra fertila katter är chansen större att han inte alls börjar urinmarkera. Hans behov av att hävda revir är inte lika starkt. En del hanar sprejar bara när de är tillsammans med en löphona. Andra, som tidigare varit skötsamma, kan börja att urinmarkera efter att ha träffat sina första hona.

En del fertila hanar blir så stressade att de bör kastreras bara av den orsaken, oavsett om de markerar eller ej. Stressymtom är att hankatten dygnet runt ropar efter honkatter, vankar runt som en osalig ande och äter dåligt. Han blir mager och får dålig pälskvali- tet. Kanske blir han även aggressiv. En sådan hane bör kastreras så snart som möjligt för att få leva resten av sitt liv som kelig, lekfull och harmonisk sällskapskatt.

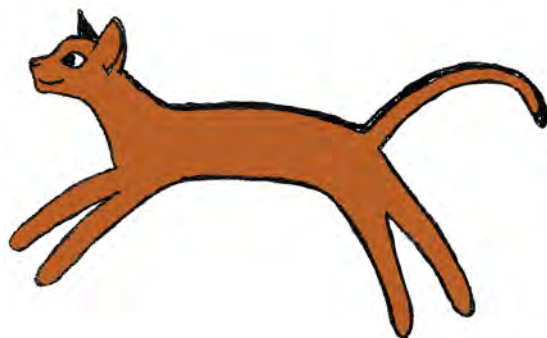
Om att låna ut sin hane till avel

När du lånar ut din hankatt till andra somali- eller abyhonor har du ett ansvar för rasen. Det är viktigt att inte låta honom få för många kullar. Låt dig inte lockas av pengarna utan välj kräset vilka honor som får paras med din hane. Rådfråga gärna din hanes uppfödare om tilltänkta honors lämplighet; passar stamtavlorna ihop, har honkattens ägare ett gott rykte och en ansvarsfull uppfödning?

Du har alltid rätt att säga nej till en förfrågan.

Om tanken är att din hane ska få ta emot dambesök på hemmaplan måste du ha ett rum där de kan få hålla till utan att störas av andra djur. Rummet ska vara lättstädad och ha hyllplan/möbler på olika höjd så att katterna kan komma ifrån varandra. Ett stort badrum eller en tvättstuga duger bra för besök under kortare tid. Om hanen ska bo i ett eget rum mer än tillfälligt finns det särskilda regler om rummets storlek, fönster, inredning o s v.

Om du har annonserat ut din hane och det ändå inte hör av sig någon uppfödare ska du inte bli besviken. Det är många faktorer som avgör vilken hankatt som en uppfödare väljer. Främst förstås stamtavlan. Hur nära släkt är din hane med uppfödarens hona, men även hur unika eller eftertraktade de s k linjerna bakom din hane är. Om honan har B-blod eller är bärare av PRA eller PK-brist avgör det vilka hanar hon kan paras med. Kanske är uppfödaren ute efter en viss färg eller efter att förbättra vissa detaljer i utseendet genom sin avel. Utställningsmeriter och reseavstånd kan även ha betydelse.

Meriter och hälsotester

Alla tycker förstås att just deras abessinier- eller somalipojke är jordens åttonde underverk. Ändå måste du kritiskt granska din hankatt och vad han har att tillföra till rasen. Det är inte alla hanar som lämpar sig för avel. Att han är en utställningsstjärna är inte viktigast. Framför allt ska han vara rastypisk, fullt frisk och ha ett trevligt temperament.

Rådfråga gärna uppfödaren som du har köpt din hane av och andra med erfarenhet av och kunskap om rasen. Även om det inte är nödvändigt så är det en god idé att ta med katten till ett par utställningar för att få en objektiv bedömning av hans kvaliteter.

För att inte utsätta hankatten för onödig smitta ska du kräva att den hona som kommer på besök är vaccinerad mot kattsnuva och kattpest. Det förekommer också att man kommer överens om att båda katterna ska vara fritestade för FIV och FeLV som är ovanliga – men allvarliga – virusjukdomar.

Om kattungarna ska registreras i SVERAK (andra förbund kan ha andra regler) måste en veterinär intyga att hanen inte har navelbråck samt att han har normal testikelstatus, det vill säga att båda testiklarna är på plats i pungen. Veterinären intygar detta på stamtavlans baksida.

Om han ska paras med en aby- eller somalihona som är bärare av PRA eller PK-brist måste du vara säker på att inte han också är det. Sjukdomsanlagen är ofarliga i enkel uppsättning men får förstås aldrig dubbleras hos någon avkomma. DNA-prov gör du enkelt själv genom att ta ett salivprov på din katt.

Avtal och parningsavgift

Honkattens ägare ska betala en parningsavgift till dig för hankattens tjänster. Det är du som bestämmer avgiften och det är viktigt att komma överens om vad som ingår i den. Ni bör göra ett skriftligt parningsavtal som omfattar...

- Språngavgift/grundavgift
- Parningsavgift per unge
- Vilka tester som ska tas
- Rätt till omparning eller ej

Språngavgiften betalas direkt i samband med honkattens besök. Den kan variera beroende på hos vem parningen har ägt rum (stödavgift) och bör täcka de extra utgifter som du har specifikt för parningen. Tester, veterinärintyg, extra mat och kattsand etc.

I Sverige är det vanligast att parningsavgiften betalas per levande kattunge när ungarna är ca tre veckor gamla. I många andra länder betalar man istället en fast klumpsumma oavsett antal kattungar.

Om du bara har tänkt låna ut din hane till någon enstaka parning är det klokt att inte utlova omparning om honan inte blir dräktig eller om ungarna dör. Honan kanske inte löper om förrän om flera månader. Och så länge kanske varken du, din familj eller hankatten kan vänta.

Uppfödaren som har lånat din hane registrerar kattungarna på en särskild blankett. Den ska även (inom SVERAK) undertecknas av dig som äger hankatten. Registreringsanmälan fungerar som ett kvitto på betald parningsavgift, därför ska du aldrig skriva under och posta den förrän du har fått betalt enligt er överenskommelse.

Hur en kattparning går till

Vanligen låter man hankatten vara kvar hemma när han tar emot en löpande hona, särskilt om han är nybörjare. Men om det är opraktiskt eller olämpligt för dig kan ni komma överens om att din hane istället reser på besök hos honan.

Låt den av katterna som inte är på hemmaplan bekanta sig med parningsrummet en stund ensam först. Klipp klorna på båda katterna innan de sätts samman. Mötet är inte alltid så kärleksfullt och honan kommer sannolikt att fräsa, morra och slå efter hanen till att börja med. En klok hane avvaktar på lagom avstånd på att hon ska komma på bättre tankar. Han småjamar, lockar och urinmarkerar ofta i rummet för att få henne att tina upp.

Paret ska övervakas när de sätts samman så att de inte börjar slåss på riktigt. Då måste de förstås säras åt. Vanligen respekterar hankatten honans gräns och då kan du lämna dem ensamma. Efter några timmar eller något dygn tillsammans har katterna lärt känna varandra och börjar para sig. En kattparning kan verka våldsam. Ofta skriker honan högt och blir ilsken på hanen direkt efter parningen. Hon rullar sig hetsigt på golvet. Efter en kort stund inbjuder hon oftast till nya parningar.

Skriv upp när du hör eller ser den första parningen. Det måste uppfödaren få veta för att kunna beräkna ungarnas ankomst. Det är inte alltid man lyckas se någon parning. Titta då genast in i rummet när du hör det karaktäristiska parningsskriket så hinner du i allmänhet se honans rullningar som intygar att parning har skett.

En del katter parar sig bara några få gånger under ett dygn, medan andra kan parar sig många gånger i flera dagar.

Tala om att du har en aby- eller somalihane

Aby- & Somaliringen har ett öppet hankattsregister för unga hanar under ett års ålder. Där är alla - även icke medlemmar - välkomna att bidra med sina unghanar. Registret är öppet för unga abessinier- och somalihanar i hela Norden.

Anmäl gärna din hankatt i god tid medan han ännu är en kattunge. Även om det måhända innebär att du måste kastrera honom tidigare än du räknat med och ta bort honom från listan innan han hinner få någon kull efter sig. De flesta uppfödarna planerar sina parningar långt i förväg.

Du ska fylla i kattens namn, hans födelsedatum, färg och ras, hans föräldrars namn och länka till hans stamtavla (om den finns i Findus eller annan öppen stambok). Meddela även hans status vad gäller blodgrupp, PRA och PK-brist, om det är känt. Dessutom vill rasringen förstås ha en bild på hanen och dina kontaktuppgifter.

När hankatten blir ett år gammal stryks han från unghaneregistret om du inte har blivit medlem i Aby- & Somaliringen innan dess och vill ha honom överförd i registret för vuxna avelshanar.

www.abysomali.se

